

իմ յոյսս « գիեւտայի » վրայ էր, որ նպատակա-
յարժութի կերակուրենեով կարողանայինք սննդել
եւ բոս մեզ հիւանդ գործարարներ : Սակայն այս-
տեղ էլ սկզբումք այդ բանին մեծ գծաւարու-
թիւններ կային հանգուցեալի մենակութեան
պատճառով : Բարեբաղդաբար շուտով վրայ հա-
ւա իրեն տրանսպանս Իրեւնակ հանգուցեալի
մեծ դուտար, որից Գերանայնջ Տիրահանայն,
որը խեղաբ կերպով, համաձայն իմ պահանջներին
« գիեւտ » պահել տալով իւր սիրելի հորը,
մեծապէս նպաստեց մեր հոգացողութեանը եր-
կարացնելու Պոռչի փեւանը, որը այնու. ամե-
նայնիս աւելի շտեմեց, աւա՛ղ, քան մինչեւ
անցեալ ոչուներ փերջը : . . .

Հանգիստ ունեւորենին՝ Գերն Պոռչեանց ա-
նունով ազգին զայտնի եւ սիրելի եղած՝ Աշտա-
րակեղի Յովհաննէս Տէր Առաքելեանին :

Բժշկապետ Ա.Ի.Տ. ԲԱՅԱՅԵԱՆ

Վ Ե Ր Յ Ի Շ Ո Ւ Մ

Կը փրէջ Գովը Թեթեւ,
Կարծեմ Թէ քու շունչդ է այդ
Բայց սեւ Գողիս ինչո՛ւ
Կը քննչուի անընդհատ :

Խաւարը կուլայ լըսին,
Անմուրազ Գողիդ է այդ,
Խորակալուած Գողիս ալ
Լաց ունի յուսահատ :

Լուսինը կ'ընթէ վերէն,
Քու աչքըդ է այդ անփակ .
Օ՜հ, ինչո՛ւ տամուկ է,
Ինչ արցունք ունի տաք :

Ես ալ ցոյս չեմ քննանար,
Կը լալիմ ցալդ ու ցերեկ .
Պատկերդ սիրալիր
Ցեմ մոռնար ես երբեք :

ՄԱՆՈՒԷԷ ԱՄԻՐԱՓԵԱՆ

Ք Ի Ո Ն Ի Կ

— Խրիմեան Հայրիկի յիշատակին համար
հանդիսաւոր հոգեհանգիստ կատարուեցաւ Փա-
քիզի Հայոց եկեղեցւոյ մէջ, Ներկայ էր խումը
բազմութիւն : Մեծարգ փարպապետ Տէր Մով-
սէսեանց, որ կը պատարադէր, իմաստալից թա-
րգով մը ուրուագծեց մեծ վախճանապին կեան-
քն ու գործը : Փարիզի Հայ Աշխատարաց

Միութիւնը սարքեց սգահանդէս մը Խրիմեան
Հայրիկի յիշատակը պատուելու համար . . . Պ.
Մայուտեան, եւանդաւոր բանասիրութեամբ մը
պատակեցաւցուց Հայրիկի գործունէութիւնը .

— Գերն Պոռչեանցի մա՛ջ խոր խոր լիւր պատ-
ճառեալ մէկն անոնց որ կը ճանչնան այդ ինք-
նատու պարզապէս ստույգ ու կարեւոր գործը
Այդ գործը մեր ժամանակակից գրականութեան
ամենին քննարկ ու համեմ. բաժիններն մին կը
կազմէ : անոր մէջ ապագայ անդեմները պիտի
գտնեն հարուստ ու ճշգրիտ տեղեկութիւններ
հայ գիւղացւոյն հոգեբանութեան, բարքերուն,
աւանդութեանց եւ իրաւին վրայ, եւ այդ գոր-
ծին մէջ կան մասեր համեմ, որտալիս, կրա-
կոտ, քննարկ, որոնք իրենց ինքնուրոյն ու
սիրուն հրապարակով ու զուտ հայկական գրչմով
մշտապէս կենդանի պիտի պահեն իւր պարզեւ՝
Պոռչեանին անուրը :

— Փարիզի Հայկական Միութեան անորէն
խորհուրդը Մշակին ուղղած երկու նամակներով
արտայայտեց Միութեան ցաւակցութիւնները
Խրիմեան Հայրիկի եւ Պոռչեանցի մահուան
առթիւ, ուղարկեց 200 Ֆրանք Հայրիկի յիշա-
տակն յանձնարեալ կրթական ձեռնարկի մը
ի նպատ, ուղղեց նաեւ շնորհաւորական նա-
մակ մը եւ 200 Ֆրանքի նուէր մը ծանօթ դե-
բասան Յովհաննէս Արէշեանին՝ իր քսանու-
հինգամյա տաղանդաւոր ու բազմարդուն գոր-
ծունէութիւն յորհրանին առթիւ որ տնտեսցաւ
վերջերս .

— Պ. Զօպանեան հայ բանաստեղծութեան
մասին բանասիրութիւն մը արտասանեց, յու-
նուոր Տի իրիկունը, նախիկ Համալսարանին մեծ
ամփիթէատրին մէջ՝ նախազանութեամբ իրաւա-
գիտութեան Փաքիլթէին պատուակալ ուսուց-
չապետ Պ. Լըտէրէնի :

— Իր մահուանէն քիչ առաջ, Ամենայն Հա-
յոց կաթողիկոսը գիմած էր Կովկասի փոխարքա-
յին՝ արածնութիւն խնդրելով ի նպաստ Թրքա-
նայտատանի թշուաւ Հայերուն մեծ հանգուցեա-
կութիւնը որ բանալու . . . չէ մոռցուած որ հայ-
կական ջարդերէն անմիջապէս յետոյ, մեր Կով-
կասի ճարարները ձեռնարկեցին նմանօրինակ
հանգանակութեան մը, բայց Կալիքին փութաց
արգիւիլ զայն եւ հաւաքուած գումարն ալ յա-
փշտակեց : Արգի փոխարքան, Վորոնցով-Տաչ-
քով, որուն աղինը քնադարութիւնը եւ անկեղծ
եւ ուշիմ հայասիրութիւնը ծանօթ են, համակ-
բանքով թող տուած է որ այդ հանգանակու-
թիւնը ազատօրէն կատարուի . Եւանգալիս
մասնախումբ մը կազմուած է արդէն, որուն
մէջ կը տեսնենք հանրաժանօթ եւ համակրի
անուններ, ստացած ենք այդ մասնախումբին
կողմէ կոյ մը, զոր կը հրատարակենք աստիւ .
յայտնի է այն ծայրայեղ թշուառութիւնը որ կը
տիրէ Թրքահայաստանի մէջ եւ որ չառ տեղեր
ժողովուրդը կը բռնադատէ ազգապաշտ
թուամբն աւելն անոնք որ կը սիրեն իրենց ազգը
եւ կ'ուզեն անոր հանդէպ կատարել իրենց
պարտականութիւնը, պէտք է ուղարկեն իրենց